

KRAJSKÝ ÚŘAD OLOMOUCKÉHO KRAJE

Odbor strategického rozvoje kraje,

Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

Sp. zn.: KÚOK/53382/2021/OSR/7162

V Olomouci dne 24. května 2021

Č. j.: KUOK 56265/2021

Oprávněná úřední osoba pro vyřízení: Mgr. Vojtěch Smékal

Oprávněná úřední osoba pro podepisování: Bc. Ing. Hana Mazurová

Počet listů: 6

Počet příloh: 1/spis

Počet listů příloh: spis

ROZHODNUTÍ

Krajskému úřadu Olomouckého kraje, Odboru strategického rozvoje kraje (dále také též „Odbor SR KÚOK“, „odvolací orgán“ nebo „nadřízený orgán“), byla Magistrátem města Přerova, Kanceláří primátora, oddělením organizačním (dále „MM Přerova“ nebo „povinný subjekt“) dne 18. 5. 2021 předložena spisová dokumentace, která se týká žádosti o poskytnutí informace dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“ či „InfZ“). Z předložené spisové dokumentace vyplývá, že dne 10. 5. 2021 bylo doručeno na MM Přerova odvolání ze dne 5. 5. 2021, vedené pod č. j.: MMPr/081793/2021, které podal [redacted] nar. [redacted] [redacted] (dále také „žadatel“, „stěžovatel“, „odvolatel“), které směřuje proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti ze dne 3. 5. 2021, které je vedeno pod spis. zn.: MMPr/218183/2020/19/ORG a č. j.: MMPr/075506/2021/ORG/Da, doručené odvolateli dne 5. 5. 2021.

Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor strategického rozvoje kraje, jako příslušný odvolací orgán podle ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů, podle ust. § 16 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím a ust. § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodl takto:

odvolání [redacted] nar. [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] doručené Magistrátu města Přerova dne 10. 5. 2021, se dle ust. § 90 odst. 5 správního řádu

z a m í t á

a napadené rozhodnutí Magistrátu města Přerova ze dne 3. 5. 2021, spis. zn.: MMPr/218183/2020/19/ORG a č. j.: MMPr/075506/2021/ORG/Da, se **potvrzuje**.

Účastník řízení podle ust. § 27 odst. 1 správního řádu:

- [redacted] nar. [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted]

O d ů v o d n ě n í

Dne 18. 5. 2021 byla Krajskému úřadu Olomouckého kraje, Odboru strategického rozvoje kraje ze strany MM Přerova předložena spisová dokumentace, která se týká žádosti o poskytnutí informace dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.

Z podkladů, které MM Přerova předložil Odboru SR KÚOK, bylo zjištěno následující.

Dne 15. 10. 2020 obdržel povinný subjekt žádost žadatele ze dne 13. 10. 2020, která byla zaevidována pod č. j.: MMPr/215990/2020, a ve které žadatel žádá (doslovná citace):

„1. Žadatel dle zákona o svobodném přístupu k informacím č. 106/1999 Sb. (dále jen INFZ) požaduje přímé poskytnutí následujících informací ve smyslu ustanovení § 6/2 INFZ:

2. Poskytnutí informace o datech zbudování příslušenství domu s pečovatelskou službou na adrese U Žebračky 576/18, 750 02 Přerov, parc. č. 6774/3 a sice:

a) objektu výměníkové stanice na parc. č. 6774/4

b) objektu trafostanice na parc. č. 6774/5?

3. Poskytnutí informace o existenci výše uvedených objektů na parc. č. 6774/4 (výměníková stanice) a parc. č. 6774/5 (trafostanice) k datu 9. 3. 1992? Případně poskytnutí kopií dokladů, z nichž plyne datum skutečného zahájení prací, aby tak stav byl jasný. (k danému datu).“

Dne 30. 10. 2020 vyhotovil MM Přerova rozhodnutí o odmítnutí žádosti, vedené pod Spis. zn.: MMPr/218183/2020/02/ORG, č. j.: MMPr/224012/2020/ORG/Da, doručené žadateli dne 4. 11. 2020, ve kterém bylo žadateli sděleno (doslovná citace): *„Stavby, které žadatel ve své žádosti uvádí, byly součástí stavebního záměru „Penzion pro důchodce — Osmek, Přerov“ (původně „Internát SOÚ SME Přerov“), na který bylo vydáno stavební povolení dne 19. 10. 1988 a kolaudační rozhodnutí dne 20. 04. 1994.*

Podle dochovaného zápisu o předání a převzetí budovy nebo stavby (nebo její dokončené části) je datum zahájení prací podle hospodářské smlouvy” 12/92, „datum skutečného zahájení prací” 1/93 a „datum dokončení prací podle hospodářské smlouvy” 12/93.

Zpětné doložení jednotlivých fází výstavby lze prokázat pouze na základě stavebního deníku, příp. faktur a podobných dokladů. Těmito dokumenty disponoval stavebník příp. vlastník stavby. Žadateli bylo již dříve Stavebním úřadem Přerov sděleno, že stavebním deníkem se zabývá § 53 vyhlášky č. 85/1976 Sb., v tehdy platném znění, k § 100 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, v tehdy platném znění, kde se uvádí: Při realizaci staveb a jejich změn, jejichž stavebníkem nebo zhotovitelem je právnická osoba nebo fyzická osoba podnikající podle zvláštních předpisů, musí být veden stavební deník. Při realizaci ostatních staveb a jejich změn musí být na stavbě, popřípadě na staveništi veden alespoň jednoduchý záznam o stavbě. Stavební deník a jednoduchý záznam o stavbě je povinen vést zhotovitel stavby. Stavebník má právo nahlížet do stavebního deníku a k záznamům v něm uvedeným připojovat svá stanoviska. Stavebník je povinen uchovávat stavební deník po dobu deseti let od právní moci kolaudačního rozhodnutí, popřípadě od dokončení stavby, pokud kolaudaci nepodléhá.

Vzhledem k tomu, že od právní moci kolaudačního rozhodnutí uplynula lhůta, po kterou je stavebník povinen uchovávat stavební deník a povinnému subjektu se nepodařilo nalézt v žádné podobě dotčený dokument a ani se nepodařilo nalézt žádné podklady na základě kterých, by bylo možno dokument (stavební deník) rekonstruovat, tak povinný subjekt rozhodl tak, jak je ve výrokové části uvedeno.

Podle ustanovení § 2 odst. 4 InfZ „Povinnost poskytovat informace se netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací.“

Informací ve smyslu § 3 odst. 3 InfZ se rozumí: „jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakékoliv podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči, zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního.“

V tomto případě žadatel požaduje informaci, kterou povinný subjekt nevlastní v žádné z výše uvedených podob, pro vlastní potřebu ji nepotřebuje a zákonná povinnost pro uložení uvedeného dokumentu, již uplynula. Neexistuje jiná zákonná povinnost, která by povinnému subjektu ukládala povinnost, aby byl povinen požadovanou informaci nadále vlastnit či vytvářet.“

Dne 9. 11. 2020 bylo MM Přerovu doručeno odvolání žadatele ze dne 6. 11. 2020, vedené pod č. j.: MMPPr/228006/2020, ve kterém odvolatel uvedl (doslovná citace): „1. Dne 4. 11. 2020 mi bylo doručeno odůvodnění rozhodnutí, jenž mi odkazem na ustanovení § 2/4 INFZ odmítlo poskytnout informace o datech zbudování dvou objektů (výměňíková stanice a trafostanice), protože prý „žadatel požaduje informaci, kterou povinný subjekt nevlastní.“ 2. Toto tvrzení je zcela absurdní. Podle povinného subjektu totiž platí, že „Podle dochovaného zápisu o předání a převzetí budovy nebo stavby ...je...datum skutečného zahájení prací 1/93 a datum dokončení prací podle hospodářské smlouvy 12/93.“ Z toho plyne, že povinný informaci má a zná: obě budovy byly zbudovány mezi lednem 1993 a prosincem 1993. Ke dni 9. 3. 1992 tak neexistovaly. Bodka. Otázkou je, proč se povinný tak sverpě brání poskytnout informaci, kterou jednoznačně má? 3. Navrhuji autoremeduru napadeného rozhodnutí, pokud povinný najde schopnost sebereflexe. V očekávaném případě (sverpě, zatvrzelé a zcela iracionální odmítání poskytnout informace trvá již delší dobu). Žádám, aby odvolací orgán nařídil prvoinstančnímu povinnému subjektu informaci – jenž prokazatelně má - poskytnout. A to co nejdříve, aby tato absurdní a nedůstojná šarada skončila. Včera bylo pozdě.“

Na toto žadatelem zaslané odvolání, následovalo ze strany MM Přerova vyhotovení písemnosti ze dne 13. 11. 2020, doručené odvolateli dne 16. 11. 2020, vedené pod Spis. zn.: MMPPr/218183/2020/03/ORG, č. j.: MMPPr/231607/2020/ORG/Da, pod názvem „Sdělení o vyřízení žádosti cestou autoremedury“, ve kterém MM Přerova uvádí (doslovná citace): „Povinný subjekt žádost i odvolání opětovně prošetřil a po prozkoumání všech dodaných podkladů přistoupil na návrh účastníka řízení dle § 87 správního řádu k zahájení procesu autoremedury ve věci, kdy plně vyhovuje požadavkům účastníka řízení a žadateli zasílá přílohou požadované dokumenty (2x Zápis o odevzdání a převzetí budovy nebo stavby). Tímto povinný subjekt považuje žádost žadatele ze dne 15. 10. 2020 za vyřízenou.“

Dne 19. 11. 2020 pak byla MM Přerova doručena stížnost ze dne 16. 11. 2020, vedená pod č. j.: MMPPr/233511/2020, ve které stěžovatel uvádí (doslovná citace): „1. Dne 16. 11. 2020 mi bylo doručeno „Sdělení o vyřízení žádosti cestou autoremedury“, přičemž přílohou tohoto sdělení byly kopie dvou zápisů o odevzdání a převzetí stavby. Tyto se týkají výměňíkové stanice a trafostanice, přičemž v obou případech je uvedeno „datum skutečného zahájení prací“ jako leden 1993 a „datum dokončení prací podle hospodářské smlouvy“ jako prosinec 1993. Nic z toho však není explicitní odpovědí na položený dotaz. 2. Od počátku – žádost z 15. 10. 2020 – požaduji explicitní sdělení, zdali tyto dvě stavby existovaly ke dni 9. 3. 1992. Jeví se jako zcela nepochybné, že pakliže plán uváděl jako datum začátku stavby prosinec 1992, tak k 9. 3. 1992 na místě nic neexistovalo. Pokud se tvrdí, se začalo s výstavbou v lednu 1993, pak je to druhé zdůraznění a potvrzení informace požadované – a sice stavu staveb k 9. 3. 1992. Poskytnutí této informace žádáno bylo, avšak poskytnuta nebyla. 3. Co žádáno nebylo, jsou ony autoremedurou

poskytnuté kopie zápisů o odevzdání a převzetí budovy nebo stavby. Žádaná informace z nich sice vyplývá, ale toto „vyplynutí“ je právě to, co bylo po povinném subjektu žádáno. A sice aby z jemu známých informací posoudil stav předmětných staveb k 9. 3. 1992 a vyřknul závěr o jejich stavu (resp. existenci či neexistenci) v dané době a zdůvodnil svůj závěr (např. za pomoci oněch dokumentů), popř. uvedl i neexistenci dokumentů způsobilých prokázat opak. To bylo – a stále je – žádáno, jako informace k poskytnutí od povinného subjektu. 4. Žádám tedy odvolací orgán, aby prvoinstančnímu orgánu nařídil informaci žádanou již 15. 10. 2020 (a v podstatě již od jara 2020) bezodkladně a bez dalších nepochopitelných vytáček poskytnout.“

Na tuto stížnost reagoval MM Přerova předáním spisu nadřízenému orgánu. Spisový materiál byl doručen nadřízenému orgánu dne 1. 12. 2020.

Nadřízený orgán vydal dne 9. 12. 2020 rozhodnutí, vedené pod Sp. zn.: KÚOK/127966/2020/OSR/7162, č. j.: KUOK 130501/2020, ve kterém přikázal povinnému subjektu vyřídit část žádosti buď poskytnutím požadovaných informací dle § 14 odst. 5 písm. d) zákona o svobodném přístupu k informacím tím, že je nutné požadované informace vztáhnout ke konkrétnímu žadateli požadovanému datu 9. 3. 1992, nebo je rozhodnutím o odmítnutí části žádosti dle § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím vztážením ke konkrétnímu žadateli požadovanému datu 9. 3. 1992 odmítnout s tím, že nestačí pouhé konstatování, že informace nejsou známy, ale je také nutné zabývat se v odůvodnění tím, zda povinný subjekt tyto informace má mít a zda tato povinnost vyplývá z nějakého zvláštního předpisu.

Reakcí povinného subjektu na rozhodnutí nadřízeného orgánu pak bylo rozhodnutí o odmítnutí žádosti ze dne 21. 12. 2020, vedené pod Spis. zn.: MMPr/218183/2020/08/ORG, č. j.: MMPr/256933/2020/ORG/Da, ve kterém MM Přerova žádost o informace odmítá. V odůvodnění MM Přerova uvedl (doslovná citace): „*Povinný subjekt k žádosti sděluje, že „Kolaudační rozhodnutí“ k předmětné stavbě bylo vydáno dne 20. 4. 1994, ostatní požadované informace týkající se data 9. 3. 1992 povinný subjekt nedohledal v archivu stavebního úřadu a stejně tak požadovanými údaji z počátku devadesátých let dvacátého století (konkrétně k datu 9. 3. 1992) nedisponuje ani současný provozovatel předmětné stavby tj. Odbor správy majetku a komunálních služeb Magistrátu města Přerova. Současný provozovatel stavby nedisponuje ani žádnými požadovanými informacemi, které by mohly být součástí podkladů pro vydání kolaudačního rozhodnutí, a které by se mohly týkat data 9. 3. 1992, jako je např. stavební deník předmětné stavby. Stavební deník se nenachází ani v archivu stavebního úřadu a z podkladů ani nevyplývá, že by měl být archivován. (Nejedná se tedy o situaci, kdy by zákon přímo předpokládal, že povinný subjekt informaci mít musí a povinný subjekt ji může znovu „získat“.)“*

Proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti ze dne 21. 12. 2020, vedeném pod Spis. zn.: MMPr/218183/2020/08/ORG, č. j.: MMPr/256933/2020/ORG/Da, podal žadatel odvolání ze dne 28. 12. 2020, které je vedeno pod č. j.: MMPr/000155/2020 a bylo MM Přerova doručeno dne 4. 1. 2021. V tomto odvolání odvolatel mimo jiné uvedl, že bez odkazu na zákonný důvod odepření informace zůstává rozhodovací důvod neznámý. Odvolatel ve svém odvolání navrhl „autoremeduru napadeného rozhodnutí a zároveň navrhl zrušení napadeného rozhodnutí pro neuvedení zákonného důvodu k opakovanému odepření informace, informaci poskytnout či v souladu s nálezem IV. ÚS 1642/11 získat a poskytnout“.

Na tuto odvolání reagoval MM Přerova předáním spisu nadřízenému orgánu. Spisový materiál byl doručen nadřízenému orgánu dne 12. 1. 2021.

Nadřízený orgán vydal dne 20. 1. 2021 rozhodnutí, vedené pod Sp. zn.: KÚOK/4103/2021/OSR/7162, č. j.: KUOK 4822/2021, kterým zrušil rozhodnutí povinného subjektu a vrátil věc k novému projednání s tím, že z předložené spisové dokumentace nelze tvrzené skutečnosti povinného subjektu ověřit a že též není zřejmé, z čeho vyplývá, že povinný subjekt nemusí mít požadované informace nebo z čeho vyplývá, že je nemusí získat.

Reakcí povinného subjektu na rozhodnutí nadřízeného orgánu pak bylo rozhodnutí o odmítnutí žádosti ze dne 12. 2. 2021, vedené pod Spis. zn.: MMP/218183/2021/13/ORG, č. j.: MMP/024410/2021/ORG/Da, ve kterém MM Přerova žádost o informace odmítá. V odůvodnění MM Přerova uvedl (doslovná citace): *„Situaci týkající se výstavby předmětných staveb povinný subjekt sdělil předchozími informacemi ze dne 13. 11. 2020. Dle dostupných dokumentů bylo ve věci zjištěno, že Stavební povolení na předmětnou stavbu bylo vydáno dne 19. 10. 1988 pod čís. 387/88 a Kolaudační rozhodnutí č. 248/94 dne 20. 4. 1994. V mezidobí bylo vydáno dne 9. 2. 1994 Rozhodnutí č. 203/94 o „povolení stavebních změn na stavbě ještě před jejím dokončením“ „Internát SOÚ SME Přerov na Penzion pro důchodce“ spočívající dále ve „změně dispozičního uspořádání uvnitř objektu“ a „změně vlastníka objektu“. Nic nenasvědčuje tomu, že by bylo vydáno ještě další rozhodnutí navazující na původní stavební povolení. Stavebníkem uvedených staveb je v tomto případě Statutární město Přerov (pod tehdejšími názvem) a zástupce stavebníka, tj. v tomto případě v současnosti příslušný Odbor správy majetku a komunálních služeb, nedisponuje doklady ke stavbě (stavební deník, faktury, protokoly), dochovala se jen dokumentace v archivu stavebního úřadu. O prošetření těchto skutečností svědčí i vyjádření oddělení spisové služby a voleb z Odboru vnitřní správy Magistrátu města Přerova a oddělení bytové správy Odboru správy majetku a komunálních služeb Magistrátu města Přerova, jež jsou součástí spisu. Povinný subjekt je schopen „rekonstruovat“ průběh výstavby jen na základě těchto relevantních dokumentů. Není možno vytvářet harmonogram prací („zbudování staveb či určení existence staveb k datu 9. 3. 1992“) apod. a ani to není možno po povinném vyžadovat dle zákona o svobodném přístupu k informacím.*

Rozsah dokumentů požadovaných pro vydání kolaudačního rozhodnutí (povolení užívání stavby) byl stanoven v oddílu 7 Užívání staveb zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, v tehdy platném znění a § 39 resp. § 40 Vyhlášky č. 85/1976 Sb. o podrobnější úpravě územního řízení a stavebního řádu, v tehdy platném znění. Není to harmonogram prací, příp. stavební deník. Stavebním deníkem se zabývá § 53 vyhlášky č. 85/1976 Sb., v tehdy platném znění, k § 100 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, v tehdy platném znění: Při realizaci staveb a jejich změn, jejichž stavebníkem nebo zhotovitelem je právnická osoba nebo fyzická osoba podnikající podle zvláštních předpisů, musí být veden stavební deník. Při realizaci ostatních staveb a jejich změn musí být na stavbě, popřípadě na staveništi veden alespoň jednoduchý záznam o stavbě. Stavební deník a jednoduchý záznam o stavbě je povinen vést zhotovitel stavby. Stavebník má právo nahlížet do stavebního deníku a k záznamům v něm uvedeným připojovat svá stanoviska. Stavebník je povinen uchovávat stavební deník po dobu deseti let od právní moci kolaudačního rozhodnutí, popřípadě od dokončení stavby, pokud kolaudaci nepodléhá.

Stejně tak není možno poskytnout podklad, kterým povinný subjekt nedisponuje. V archivu se nacházejí dílčí zápisy o převzetí prací (viz předchozí informace).

Pro případná další řízení dle stavebního zákona týkajících se předmětné stavby, které by případně vlastník (statutární město Přerov) v budoucnosti vedl, není tento historický zápis podstatný.

Požadavek žadatele uvedený v bodě č. 4 odvolání ze dne 4. 1. 2021 „Z toho samotného lze vyřknout, že k 9. 3. 1992 objekty neexistovaly. A přesně to je žádáno.“ je zásadním nepochopením InfZ. Povinný subjekt nemůže vytvořit novou informaci, jak požaduje žadatel, že by na základě informací vyplývajících z poskytnutých dokumentů „posoudil stav předmětných staveb k 9. 3. 1992“ nebo „vyřknul závěr o jejich stavu“ popřípadě „uvedl neexistenci dokumentů způsobilých prokázat opak“ nebo jiným způsobem deklaroval, osvědčoval, dovozoval či vydával nějaké nové oficiální potvrzení toho, co z dokumentů plyne. Povinný subjekt musí pouze vydat informaci, pokud ji má nebo pokud má povinnost ji mít. Povinný subjekt ale nemá povinnost informace nově vytvářet, hodnotit, osvědčovat, dovozovat, ověřovat či posuzovat, co z těchto dostupných informací vyplývá. Tyto dostupné informace mohou být v případném prokazování justičního omylu“ použity jako důkaz, z kterého dané vyplývá, ale nelze na základě InfZ požadovat po povinném subjektu deklarování, vyřknutí, dovození takového stavu ke konkrétnímu datu, když takový stav ke konkrétnímu datu jako informace dle InfZ neexistuje.

Na základě výše uvedených skutečností povinný subjekt rozhodl, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí, za použití ustanovení právních předpisů ve výroku uvedených.“

Proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti ze dne 12. 2. 2021, vedeném pod Spis. zn.: MMPr/218183/2020/08/ORG, č. j.: MMPr/024410/2021/ORG/Da, podal žadatel odvolání ze dne 17. 2. 2021, které je vedeno pod č. j.: MMPr/029477/2021 a bylo MM Přerova doručeno dne 22. 2. 2021. V tomto odvolání odvolatel mimo jiné uvedl, že povinný subjekt se dovolává neexistence informace, ale stav objektů k datu 9. 3. 1992 lze stanovit z informací, které povinný subjekt má a zná. Odvolatel ve svém odvolání navrhl autoremeduru napadeného rozhodnutí a zároveň žádá odvolací orgán, aby ve smyslu judikátu nejvyššího správního soudu 1 As 141/2011-67 posoudil intelektuální náročnost požadované informace a přikázal prvoinstančnímu orgánu ji poskytnout bez dalších vytáček.

Na tuto odvolání reagoval MM Přerova předáním spisu nadřízenému orgánu. Spisový materiál byl doručen nadřízenému orgánu dne 5. 3. 2021.

Nadřízený orgán vydal dne 18. 3. 2021 rozhodnutí, vedené pod Sp. zn.: KUOK/28106/2021/OSR/7162, č. j.: KUOK 31382/2021, kterým zrušil rozhodnutí povinného subjektu a vrátil věc k novému projednání s tím, že z předložené spisové dokumentace nelze tvrzené skutečnosti povinného subjektu ověřit a že též není zřejmé, z čeho vyplývá, že povinný subjekt nemusí mít požadované informace nebo z čeho vyplývá, že je nemusí získat.

Reakcí povinného subjektu na rozhodnutí nadřízeného orgánu pak bylo rozhodnutí o odmítnutí žádosti ze dne 3. 5. 2021, vedené pod Spis. zn.: MMPr/218183/2020/19/ORG, č. j.: MMPr/075506/2021/ORG/Da, doručeném žadateli dne 5. 5. 2021, ve kterém MM Přerova žádost o informace odmítá. V odůvodnění MM Přerova uvedl (doslovná citace): „Žadatel se opakovaně domáhá informací o existenci objektů k datu 9. 3. 1992 (viz žádost ze dne 15. 10. 2020).

Z nalezených dokumentů (a kopií zaslaných žadateli) jendoznačně vyplývá, že v lednu roku 1993 byla uzavřena Hospodářská smlouva o převodu vlastnictví a právu hospodaření (dle § 347 z. č. 109/1964 Sb., hospodářský zákoník ve znění pozdějších změn a doplnění) mezi SME Přerov, které v uvedené lokalitě budovalo SOÚ energetické

a Městem Přerov. Hospodářská smlouva byla uzavřena pod č. 2176, a to dne 15. 1. 1993. Vzhledem k uvedenému je zřejmé, že povinný subjekt nemůže dokladovat existenci či neexistenci uvedených objektů v dané lokalitě ke dni 9. 3. 1992, tak jak to požaduje žadatel, neboť v požadovanou dobu nebyl vlastníkem uvedených objektů.

V rámci povinného subjektu bylo dne 26. 4. 2021 požádáno o součinnost oddělení spisové služby a voleb MMPr se žádostí o vyhledání Hospodářské smlouvy č. 2176, které následně ve svém stanovisku ze dne 28. 4. 2021 sdělilo následující:

„Hledaná hospodářská smlouva není součástí stavebního spisu ke stavbě, jeho součástí ani dle stavebního zákona být nemusí. Následně byla rovněž hospodářská smlouva hledána ve spisovně Magistrátu města Přerova (dále jen MMPr), konkrétně v majetkových a majetkoprávních dokumentech uložených ve spisovně MMPr. Hospodářská smlouva č. 2176 ze dne 15. 1. 1993 nebyla nalezena ani v těchto dokumentech. Dle vnitřního předpisu Spisový a skartační řád MMPr uvedené dokumenty, tj. hospodářské smlouvy se spisovým znakem 56.1 příp. 56.2 mají skartační lhůtu V/5, lze se tedy domnívat, že byla již před rokem 2000 skartována. Skartace musela být provedena mimo skartační řízení, neboť jsme nenalezli ani příslušný skartační návrh, který by byl uložen ve spisovně MMPr a který by zahrnoval návrh na skartaci požadovaného dokumentu.“

Vzhledem k tomu, že hospodářská smlouva není povinnou součástí, dle stavebního zákona, stavebního spisu ke stavbě, tak není ani povinností povinného subjektu uvedený dokument zpětně vytvořit.

Na základě výše uvedených skutečností povinný subjekt rozhodl, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí, za použití ustanovení právních předpisů ve výroku uvedených.“

Proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti ze dne 3. 5. 2021, vedeném pod Spis. zn.: MMPr/218183/2020/19/ORG, č. j.: MMPr/075506/2021/ORG/Da, podal žadatel odvolání ze dne 5. 5. 2021, které je vedeno pod č. j.: MMPr/081793/2021 a bylo MM Přerova doručeno dne 10. 5. 2021. V tomto odvolání odvolatel mimo jiné uvedl, že povinný vytrvale odmítá sdělit, zda objekty trafostanice a výměníkové stanice, zbudované mezi lednem až prosincem 1993, existovaly ke dni 9. 3. 1992 či nikoliv. Dále pak odvolatel uvádí odkazy na judikaturu Nejvyššího správního soudu. Odvolatel ve svém odvolání také uvádí, že „možnost autoremedury je zcela vyloučena a nehodlá-li odvolací orgán vydat informační příkaz, odvolání zamítne, abychom mohli jít k soudu“.

Na tuto odvolání reagoval MM Přerova předáním spisu nadřízenému orgánu. Spisový materiál byl doručen nadřízenému orgánu dne 18. 5. 2021.

Na toto podání reagoval MM Přerova předáním spisu nadřízenému orgánu.

Odvolací orgán se tedy nejprve zabýval otázkou, zda odvolání bylo podáno ve lhůtě dle ust. § 83 odst. 1 správního řádu, a zda bylo podáno osobou k tomu oprávněnou ve smyslu ust. § 81 odst. 1 správního řádu. Přitom shledal, že obě podmínky jsou splněny.

Podle ust. § 89 odst. 2 správního řádu odvolací správní orgán z moci úřední přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží. Odvolací orgán pak, dojde-li k závěru, že je přezkoumávané rozhodnutí v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, dle § 90 odst. 1 správního řádu toto rozhodnutí buď zruší a řízení zastaví, nebo rozhodnutí zruší a věc vrátí k novému projednání, přičemž vysloví závazný

právní názor pro toto nové projednání, anebo napadené rozhodnutí nebo jeho část změnit. Neshledá-li odvolací orgán, že je rozhodnutí nezákonné či nesprávné, a pokud nenastane důvod k zastavení řízení dle odst. 3 cit. ust., odvolací orgán podle odst. 5 cit. ust. odvolání zamítne a napadené rozhodnutí potvrdí.

Nadřízený orgán uvádí, že v tomto odvolacím řízení přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu, ve kterém bylo rozhodnuto o odmítnutí žádosti a neshledal žádné pochybení povinného subjektu či rozpor rozhodnutí s právními předpisy.

Nadřízený orgán bral v dané věci v průběhu celého řízení v potaz judikaturu správních soudů, a jak vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 10. 2015, č. j.: 5 As 24/2015-36, tak „Podle § 3 odst. 3 InfZ se pro účely tohoto zákona informací rozumí jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakékoliv podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči, zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního. Z toho vyplývá, že informační povinnost nastává pouze v případě informací reálně existujících. Oproti obecnému vnímání pojmu informace je tedy zákonné pojetí užší, neboť se vztahuje pouze na takovou informaci, která skutečně existuje, je zaznamenána a je v dispozici povinného subjektu, nikoli jakýkoli myslitelný údaj, který např. bude zaznamenán či doručen povinnému subjektu v budoucnu.“ Jak dále vyplývá z judikatury, které se přímo žadatel dovolává, konkrétně z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 2. 2012, č. j.: 1 As 141/2011-67 nadřízený orgán uvádí, jak vyplývá z bodu 15, že „Obdobně již ostatně Nejvyšší správní soud judikoval např. v rozsudcích ze dne 17. 6. 2010, čj. 1 As 28/2010-86, č. 2128/2010 Sb. NSS, nebo ze dne 19. 10. 2011, čj. 1 As 107/2011-70. Zde konstatoval, že § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím je třeba vykládat dle jeho (z ústavního hlediska legitimního) účelu, jímž je bránit povinné subjekty před tím, aby se na ně žadatelé v režimu uvedeného zákona obraceli s žádostmi o zaujetí stanoviska v blíže specifikované věci, provedení právního výkladu, vytvoření či obstarání nové informace, již povinný subjekt nedisponuje a není povinen jí disponovat apod.“ V bodě 19 výše uvedeného rozsudku je uvedeno: „Na základě uvedeného Nejvyšší správní soud konstatuje, že prvotním předpokladem pro odmítnutí žádosti o informace s tím, že by šlo o vytvoření nových informací, je logicky skutečnost, že povinný subjekt danými informacemi v požadovaném tvaru dosud nedisponuje. Dalším důležitým předpokladem je to, že povinný subjekt nemá povinnost předmětnými informacemi disponovat.“

S ohledem na výše uvedenou judikaturu a po posouzení spisové dokumentace má nadřízený orgán za prokázané a doložené, že povinný subjekt žadatelem požadovanými informacemi, jak vyplývá z žádosti: „Poskytnutí informace o existenci výše uvedených objektů na parc. č. 6774/4 (výměňiková stanice) a parc. č. 6774/5 (trafostanice) k datu 9. 3. 1992? Případně poskytnutí kopií dokladů, z nichž plyne datum skutečného zahájení prací, aby tak stav byl jasný. (k danému datu).“ nedisponuje a nemá ani zákonnou povinnost těmito informacemi disponovat. Nadřízený orgán je názoru, že poskytnutí informace k žadateli požadovanému datu 9. 3. 1992 by bylo vytvoření nové informace. Odvolává se i na argumentaci z předchozího řízení, kdy vyložil názor, že povinný subjekt nemůže vytvořit novou informaci, jak požaduje odvolatel, že by na základě informací vyplývajících z poskytnutých dokumentů „posoudil stav předmětných staveb k 9. 3. 1992“ nebo „vyřknul závěr o jejich stavu“ popřípadě „vedl neexistenci dokumentů způsobilých prokázat opak“ nebo jiným způsobem deklaroval, osvědčoval, dovozoval či vydával nějaké nové oficiální potvrzení toho, co z dokumentů plyne. Povinný subjekt musí pouze vydat informaci, pokud ji má nebo pokud ji nemá a má povinnost ji mít, musí ji nově vytvořit. Povinný subjekt ale nemá povinnost informace nově vytvářet, hodnotit, osvědčovat, dovozovat, ověřovat či posuzovat, co z těchto dostupných

informací vyplývá. Tyto dostupné informace mohou být v případném prokazování „justičního omylu“ použity jako důkaz, z kterého dané vyplývá („stav, kdy z jasných informací plyne zcela zřejmě stav objektů k 9. 3. 1992“), ale nelze na základě zákona o svobodném přístupu k informacím požadovat po povinném subjektu deklarování, vyřknutí, dovození takového stavu ke konkrétnímu datu, když takový stav ke konkrétnímu datu jako informace dle zákona o svobodném přístupu k informacím neexistuje. A jak vyplývá z právních předpisů, povinný subjekt nemá žádným předpisem stanovenou povinnost těmito informacemi disponovat a to ani k žadatelem požadovanému datu 9. 3. 1992.

K námitkám odvolatele obsaženým v odvolání uvádí odvolací orgán následující.

Bod č. 1. odvolání (doslovná citace) *„1. Povinný mi vytrvale odmítá jasně sdělit, zda objekty trafostanice a výměňkové stanice, zbudované mezi lednem až prosincem 1993, existovaly ke dni 9. 3. 1992 či nikoliv. Odkazuje se na neexistenci resp. nemožnost poskytnutí informací dle ust. § 2/4 InfZ.“* Odvolací orgán je názoru, že žadatelem požadované „jasné sdělení, zda objekty trafostanice a výměňkové stanice, zbudované mezi lednem až prosincem 1993, existovaly ke dni 9. 3. 1992“ by bylo ze strany povinného subjektu vytvořením nové informace. Odvolací orgán má za prokázané, jak vyplývá ze spisu, že povinný subjekt požadované informace k dispozici nemá a zároveň nemá ani povinnost je mít, neboť u nich již proběhla skartační lhůta. Dle názoru odvolacího orgánu by šlo v daném případě o vytvoření nové informace s ohledem na to, že žadatel požaduje informaci k datu 9. 3. 1992. Jak žadatel sám uvádí z jemu poskytnutých a dostupných informací, na žadatelem vymezených stavbách je „datum zahájení prací podle hospodářské smlouvy 12/92“, „datum skutečného zahájení prací 1/93“ a „datum dokončení prací podle hospodářské smlouvy 12/93“. Odvolací orgán si je vědom tenké linie u posouzení toho, zda se v daném případě jedná o vytvoření nové informace či zda se jedná o určité kvalifikované zpracování informací, které již povinný subjekt má. Je si vědom i judikatury Nejvyššího správního soudu, přesto a právě proto se s ohledem na znění textu žádosti přiklonil k tomu, že v daném případě by se jednalo ze strany povinného subjektu o vytvoření nové informace tím, že by z dostupných informací vytvořil novou informaci k žadatelem požadovanému datu 9. 3. 1992. Dle odvolacího orgánu se tak jedná ze strany žadatele o požadavek vytvoření nové informace ze skutečnosti, která evidentně nenastala, a tudíž o této skutečnosti nemohla nikdy existovat ani požadovaná informace. Dle odvolacího orgánu je informací to, co je nebo bylo zaznamenáno a reálně existuje nebo existuje povinnost pro povinný subjekt takovou informaci disponovat, nikoli jakýkoli myslitelný údaj.

Bod č. 2. odvolání (doslovná citace) *„2. Tuto argumentaci nutno odmítnout, jelikož neodpovídá realitě. Prvně je nutno se pozastavit nad „pravděpodobně“ relativizovanými termíny počátku (1/93) a konce staveb (12/93). To je nepřípustná deformace důkazu (viz nález III. ÚS 398/97), jelikož tuto relativizaci důkazy (zápis o odevzdání a převzetí budovy nebo stavby nebo její dokončené části neobsahují. Naopak za „datum skutečného zahájení prací“ oba důkazy označují „1/93“ datum. To pak vylučuje – jednoduchou operaci – existenci objektů ke dni 9. 3. 1992. Tedy skoro rok před zahájením jejich stavby. Dokonce i při přibližném datu je při prakticky 10 měsíční časové rezervě existence objektů k 9. 3. 1992 vyloučena. Tolik k údajné „neexistenci“ informace, jež prokázaně existuje. „Jen“ ji povinný nechce poskytnout v žádané podobě. Skartace hospodářské smlouvy (bez skartačního návrhu) a neproověření její existence v archivu je tak podružný problém.“* Odvolací orgán k tomuto bodu odvolání konstatuje, co již uvedl výše a to je to, že z informací, které jsou k dispozici, by musel povinný subjekt vytvořit informaci novou, která se vztahuje k datu 9. 3. 1992. Dle názoru odvolacího orgánu povinný subjekt nemůže vytvořit novou informaci, jak požaduje odvolatel, že by na základě informací

vyplývajících z poskytnutých dokumentů „posoudil stav předmětných staveb k 9. 3. 1992“ nebo „vyřknul závěr o jejich stavu“ popřípadě „vedl neexistenci dokumentů způsobilých prokázat opak“ nebo jiným způsobem deklaroval, osvědčoval, dovozoval či vydával nějaké nové oficiální potvrzení toho, co z dokumentů plyne. Povinný subjekt musí pouze vydat informaci, pokud ji má nebo pokud ji nemá a má povinnost ji mít, musí ji nově vytvořit. Povinný subjekt ale nemá povinnost informace nově vytvářet, hodnotit, osvědčovat, dovozovat, ověřovat či posuzovat, co z těchto dostupných informací vyplývá, pokud neexistuje zákonná povinnost tyto informace mít.

Bod č. 3. odvolání (doslovná citace) „3. *Za zásadní považuji nulovou reakci na uplatněnou judikaturu, zejména na judikát 1 As 141/2011-67, jenž v právní větě zcela jasně určuje, že jde-li o „jednoduchou operaci“, má ji povinný provést. Je jednoduché určení, že datum 9. 3. 1992 předchází skoro o 10 měsíců datum leden 1993? K čemu tak dlouhé rozhodování povinného bylo, když nereflektuje uplatněnou judikaturu?!“* Odvolací orgán předně konstatuje, že se při své rozhodovací činnosti řídí platnou judikaturou. V daném případě je však názoru, že povinný subjekt nemá povinnost z jemu dostupných informací nově vytvářet další informaci, která by deklarovala to, co skutečně vyplývá z již dostupných informací. Povinný subjekt dle nadřízeného orgánu nemá povinnost vytvořit novou informaci, jak požaduje odvolatel, že by na základě dostupných a poskytnutých informací vydal nějaké nové oficiální potvrzení toho, co z poskytnutých dokumentů plyne. Povinný subjekt musí pouze vydat informaci, pokud ji má nebo pokud má povinnost ji mít. A pokud ji ze zákona již mít nemusí, tak nemá ani povinnost ji poskytnout. A už vůbec nemá povinnost ji nově vytvářet k žadatelem požadovanému datu.

Bod č. 4. odvolání (doslovná citace) „4. *Pokud odvolací orgán považuje tento judikát za „jakýsi exces“, pak mu toto musí evidentně „vymluvit“ soud. Stejně právní názory totiž NSS zaujmul v rozhodnutí 1 As 59/2013-56, kdy dovedl povinnost poskytnout podrobné statistické informace o rozhodování anebo v rozhodnutí NSS 8 As 9/2013-30 v bodě 21 uvedl znovu stejné právní závěry o rozhraničení mezi situacemi prostého vyhledání a jednoduchého zpracování anebo následného obtížného zpracování informací. Nejde tedy o exces, naproti tomu excesem je ono tvrzení o „zásadním nepochopení zákona o svobodném přístupu k informacím“ při ignoraci existující judikatury NSS. Nehodlá-li odvolací orgán vydat informační příkaz (možnost autoremedury je zcela vyloučena, MMPr je zatvrzelý), nechť pokračuje v ignoraci judikatury (jak činí MMPr) a odvolání zamítne, abychom mohli jít k soudu.“* Jak již bylo uvedeno výše, odvolací orgán se při své rozhodovací činnosti řídí platnou judikaturou. Zabýval se tak i rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 2. 2012, č. j.: 1 As 141/2011-67. Odvolací orgán je názoru, že vždy záleží na posouzení konkrétního případu a okolnostech v dané věci a hranice mezi posouzením toho, zda jde o vytvoření zcela nové informace či zda jde o pouhé zpracování informace z již existujících dokumentů je tenká. V daném případě však zastává názor, že v této konkrétní věci jde o vytvoření nové informace a to k datu 9. 3. 1992 a že povinný subjekt nemá povinnost deklarovat zjevné skutečnosti tím, že by z dostupných informací měl vytvořit novou informaci k žadatelem požadovanému datu 9. 3. 1992. Dle odvolacího orgánu se tak jedná ze strany žadatele o požadavek vytvoření nové informace ze skutečnosti, která evidentně nenastala, a tudíž o této skutečnosti nemohla nikdy existovat ani požadovaná informace. Dle odvolacího orgánu je informací to, co je nebo bylo zaznamenáno a reálně existuje nebo existuje povinnost pro povinný subjekt takovou informací disponovat, nikoli jakýkoli myslitelný údaj. Vzhledem k tomu, že s vydáním informačního příkazu je spojena povinnost informaci poskytnout, je nutné, aby měl povinný subjekt k dispozici informace, o nichž se vede řízení. Odvolací orgán tak na základě průběhu celého řízení a výše uvedeného uvádí, že v dané věci nelze informační příkaz vydat, neboť odvolací orgán neshledal k jeho vydání splnění zákonných podmínek. Dle odvolacího orgánu povinný subjekt informaci

poskytnout nemůže, protože tuto k dispozici nemá a nemá ani zákonnou povinnost informaci mít. Vzhledem k tomu nemůže nadřízený orgán povinnému subjektu přikázat, aby informaci poskytl.

Bod č. 5. odvolání (doslovná citace) „5. *Další ping-pong je toliko (viz čas, kdy bylo poprvé požádáno o informace) ztrátou času a prostředků kvůli zatvrzelému odmítání závěrů judikatury. Takto to dál nejde.*“ Tento bod považuje odvolací orgán jako konstatování ze strany odvolatele a nijak se k němu nevyjadřuje.

Vzhledem k tomu, že s vydáním informačního příkazu je spojena povinnost informaci poskytnout, je nutné, aby měl povinný subjekt k dispozici informace, o nichž se vede řízení. Odvolací orgán tak na základě průběhu celého řízení a výše uvedeného uvádí, že v dané věci nelze informační příkaz vydat, neboť odvolací orgán neshledal k jeho vydání splnění zákonných podmínek. Dle odvolacího orgánu povinný subjekt informaci poskytnout nemůže, protože tuto k dispozici nemá a nemá ani zákonnou povinnost informaci mít. Vzhledem k tomu nemůže nadřízený orgán povinnému subjektu přikázat, aby informaci poskytl.

Závěrem odvolací orgán konstatuje, že neshledal v postupu povinného subjektu pochybení a není tedy důvod napadené rozhodnutí zrušit.

Z výše uvedených důvodů proto odvolací orgán rozhodl, jak je ve výroku uvedeno, tedy dle § 90 odst. 5 správního řádu odvolání žadatele zamítl a napadené rozhodnutí MM Přerova potvrdil.

Poučení účastníků

Podle ust. § 91 odst. 1 správního řádu se nelze proti tomuto rozhodnutí dále odvolat.

Obdrží do vlastních rukou:

- 1) ■■■■■ nar. ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■

Otisk úředního razítka

Bc. Ing. Hana Mazurová
vedoucí oddělení stavebního řádu

Dále obdrží:

- 2) Magistrát města Přerova, Bratrská 34, 750 02 Přerov 2 + spis
3) Ad/a (330, V/5)